

ODEZWA BISKUPA GLIWICKIEGO Z OKAZJI 57 TYGODNIA MIŁOSIERDZIA.

Drodzy Diecezjanie.

1. Oto ja, pošlij mnie!

Słowa proroka Izajasza: „*Oto ja, pošlij mnie!* (Iz 6,8) są hasłem tegorocznych obchodów Tygodnia Miłosierdzia w naszym kraju. Tymi słowami starotestamentalny prorok wyraził gotowość realizacji Bożego wezwania, aby pójść i głosić Izraelitom Jego wolę. Dla nas ludzi trzeciego tysiąclecia ery chrześcijańskiej postawa i słowa Izajasza są przykładem i wezwaniem zarazem do tego, aby być zawsze gotowym do realizacji Chrystusowego nakazu: „*Przykazanie nowe daję Wam, abyście się wzajemnie miłowali*” (J 13,34)

2. Charytatywne oblicze Kościoła kształtujemy przy ołtarzu.

Tradycją Kościoła jest, że podczas Mszy św. składamy dary - nie tylko chleba i wina. Jest w tym zwyczaju echo starożytnej praktyki, sięgającej pierwszych chrześcijan, którzy składali przy ołtarzu dary na potrzeby Kościoła i na potrzeby biednych. Ten zwyczaj chodzenia na „*ofiare*” (wokół ołtarza) przetrwał w naszych sanktuariach i wielu parafiach na Śląsku. I dziś jest wyrazem osobistego uczestnictwa, ofiarności i zarazem solidarności z tymi, którym Kościół śpieszy z pomocą jak i wyrazem wiary w obietnicę: „*jałmużna gładzi wiele grzechów*”.

Kiedy apostołowie ustanowili diakonów zadbali, by ich posługa była związana z sercem Kościoła, z ołtarzem, z Eucharystią. Również dziś Kościół oczekuje od kapłanów, aby kierowali pouczenia i zachęty do służby bliźniemu, w stronę tych którzy gromadzą się wokół ołtarza. W piątej Modlitwie Eucharystycznej, kapłan zanoszą do Boga prośbę: „*Otwórz nasze oczy na potrzeby i cierpienia braci; oświeć nas światłem swego słowa, abyśmy pocieszali utrudzonych i uciśnionych, spraw, abyśmy z miłością podejmowali posługę wobec ubogich i cierpiących*”.

Te słowa niosą pytania: czy dostrzegam potrzeby i cierpienia? Czy pomagam? Czy przyjmuję wezwanie Kościoła aby włączyć się w posługę Caritas Parafii, w środowisku? Czy odpowiadam Bogu: Oto ja pošlij mnie...?

Słowa cytowanej Modlitwy Eucharystycznej wzywają do solidarności z ubogimi i wskazują na potrzebę systematycznego wspierania dzieł miłosierdzia. Owszem, jesteśmy ofiarni i chętnie pomagamy gdy zdarzają się klęski żywiołowe. Ale obok spontanicznych akcji potrzebne są długofalowe działania. Te z kolei realizowane przez odpowiednie placówki, potrzebują dobrze przygotowanych i oddanych fachowców, oraz systematycznego wsparcia

modlitewnego i materialnego.

3. Potrzeba formacji.

Ambitny sportowiec szuka kontaktu z lepszym zawodnikiem, trenerem, lepszym klubem. Stąd czerpie motywację do dalszych wyrzeczeń i wysiłków. Chrześcijanin zaangażowany, świadomy zadań jakie przed nim stoją musi się karmić dobrą strawą duchową i to systematycznie. Wierni stale zaangażowani w dziełach miłosierdzia (m.in. pracownicy etatowi placówek Caritas, wolontariusze w Caritas Parafii), potrzebują systematycznej formacji. Oni też, o ile dbają o własną formację duchową i uczestniczą aktywnie w życiu swojej parafii, stają się najlepszymi apostołami dobroci - pozyskują wielu do bezinteresownej służby bliźniemu. Bo „miłosierdzie czynów nadaje nieodpartą moc miłosierdziu słów” (*Novo Millennio ineunte*, 50)

4. Podziękowanie i zaproszenie do udziału w pielgrzymce.

Drodzy Bracia i Siostry !

W lipcu br. zwróciłem się do Was z apelem o pomoc w związku z kataklizmami jakie nawiedziły nasz kraj. Odpowiedzieliście na moje wołanie w niezwykle ofiarny sposób. Dzięki Waszej pomocy Caritas naszej diecezji przekazała powodzianom dary rzeczowe (żywność, odzież, środki czystości itp.) ogólnej wartości ok. 150 tys. zł oraz zebrała 600 tys. zł na programy pomocy długofalowej takie jak: osuszanie mieszkań, zakup opału, materiałów budowlanych, mebli, sprzętu AGD. Za ten wspaniały gest składam Wam serdeczne Bóg zapłać w imieniu tych wszystkich którzy doznali i nadal doznają pomocy.

W duchu wdzięczności za Bożą pomoc w pracy charytatywnej pragniemy się spotkać w naszym diecezjalnym sanktuarium Matki Bożej w Rudach Raciborskich w sobotę 6 października o godz. 11⁰⁰. Zapraszam do udziału w tej pielgrzymce nie tylko pracowników i wolontariuszy Caritas, ale wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób udzielają się w charytatywnej posłudze Kościoła, więc członków wspólnot zakonnych, stowarzyszeń, bractw, jak i osoby nie zrzeszone. Dziękując Bogu za możliwość służenia bliźnim będziemy prosić Jego Matkę o wstawiennictwo , aby nasza posługa mogła być jeszcze doskonalsza, bardziej owocna, a nade wszystko o to, aby wielu naszych braci i siostr było skłonnych wyznaczyć Chrystusowi gotowość do służby bliźniemu słowami proroka Izajasza: Oto ja, poślij mnie! Na codzienny trud wprowadzania w życie przykazania wzajemnej miłości z serca Wam wszystkim błogosławię.

Wasz Biskup
Jan Wiczorek

Gliwice, dnia 17 września 2001 r

Powyższą odczwę proszę odczytać na wszystkich Mszach Św. w niedzielę 30 września br.